

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208655
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3120208655.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Trenčín, so sídlom Trenčín, Legionárska 647/33, IČO 00 175 111 proti žalovaným 1) A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XX/XXX, 2) F. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XX/XXX, o zaplatenie 965,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1), 2) proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. júna 2025, č.k. 27Csp/72/2020-358, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaných 1), 2) **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol sťažnosť žalovaných 1) a 2) zo dňa 17.05.2023, podanú proti uzneseniu tamojšieho súdu, sp. zn. 27Csp/72/2020 zo dňa 03.04.2023. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 03.04.2023, č.k. 27Csp/72/2020-249 tamojší súd rozhodol, že výška náhrady trov konania žalobcu je 57,50 eur a prijímateľom tejto náhrady je Stavebné bytové družstvo Trenčín, so sídlom v Trenčíne, Legionárska 647/33, IČO 00 175 111. Sťažnosťou, podanou proti predmetnému uzneseniu, sa žalovaní domáhali zrušenia napadnutého uznesenia z dôvodu, že vyššia súdna úradníčka vo výroku svojho uznesenia neuviedla, akým spôsobom má strana žalovaných zaplatiť predmetnú výšku trov konania a tiež, či majú žalovaní zaplatiť 57,50 eur spoločne a nerozdielne, pomernou čiastkou zvlášť, alebo má každý zaplatiť plnú výšku v sume 57,50 eur. Ďalej namietali, že vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie predčasne, v rozpore s § 262 ods. 1 CSP a pred rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalovaných. Okrem toho žalovaní namietali, že zákonná sudkyňa aj napriek podanej námietke žalovaných vo veci konala a vyniesla meritorný rozsudok. Žalovaní napokon vo svojej sťažnosti namietali, že nimi napadnuté rozsudky, vydané v tomto konaní, nezakladajú žiadne právne účinky, a teda ich právoplatnosť a vykonateľnosť je v rozpore s právnym poriadkom SR. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 239 ods. 1, § 242, § 243, § 248, § 250 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2, § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 511 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že proti výroku uznesenia vyššieho súdneho úradníka o výške trov konania je prípustná sťažnosť, o ktorej bez pojednávania rozhoduje súd (sudca) prvej inštancie. Predmetnú sťažnosť podali sťažovatelia v zákonnej lehote, ako oprávnené osoby na podanie sťažnosti voči predmetnému uzneseniu, pričom Okresný súd Trenčín, zákonným sudcom ako príslušný súd podľa § 242 a § 248 CSP, rozhodol o podanej sťažnosti bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP. Súd prvej inštancie po preskúmaní napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je opodstatnená. Skonštatoval, že pri rozhodovaní použil vyšší súdny úradník správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný prípad ho aj správne aplikoval.

Pokiaľ žalovaní namietali, že súd rozhodol o výške trov konania predčasne, resp. pred rozhodnutím o podanom dovolaní žalovaných, súd prvej inštancie skonštatoval, že rozsudkom tamojšieho súdu, sp. zn. 27Csp/72/2020-161 zo dňa 25.05.2022 v znení rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 27CoCsp/42/2022-237 zo dňa 31.01.2023 bolo konanie vo veci samej právoplatne skončené, pričom oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 18.03.2023. Vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie dňa 03.04.2023. Súd prvej inštancie teda konštatoval, že vyšší súdny úradník rozhodol o výške trov, po právoplatnom skončení konania, v zmysle ustanovenia § 262 CSP, pričom dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania a netvorí žiadnu prekážku pre uvedený postup. K námietke žalovaných, že napadnuté uznesenie neobsahuje spôsob zaplataenia, ani to, či majú žalovaní splniť solidárny záväzok samostatne, a teda, že uznesenie je nevykonateľné, súd prvej inštancie uviedol, že rozhodovanie o náhrade trov konania, upravené v § 262 CSP, na rozdiel od zrušeného O.s.p., má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu, rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhoduje samostatným výrokom, ktorý má povahu uznesenia, a z ktorého vyplýva, kto, komu a v akom rozsahu má zaplatiť náhradu trov konania (je v ňom obsiahnutá povinnosť plniť). Následne, podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhoduje súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom, aj o prijímateľovi tejto náhrady. Z uvedeného vyplýva, že spôsobilým exekučným titulom v prípade, ak neúspešná strana dobrovoľne nezaplatí trovy konania strane, ktorá bola v konaní úspešná, je rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka o výške tejto náhrady. Čo sa týka spôsobu zaplataenia priznanej náhrady trov konania žalobcovi, súd prvej inštancie uviedol, že spôsob zaplataenia (napr. prevodom na účet, v hotovosti, či poštovou poukážkou) nie je zákonom vyžadovanou náležitosťou rozsudku a analogicky ani uznesenia. Povinný si sám môže zvoliť spôsob, akým dlžnú sumu zaplatí, prípadne môže požiadať veriteľa, aký spôsob zaplataenia preferuje. K úhrade náhrady trov konania žalovanými, teda k úhrade solidárneho záväzku žalovaných 1) a 2) súd prvej inštancie poukázal na § 511 Občianskeho zákonníka a ustálenú súdnu prax, že pokiaľ výrok výslovne neurčuje, že dlžníci majú zaplatiť solidárny záväzok spoločne a nerozdielne, majú povinnosť zaplatiť uvedený záväzok samostatne, len v rozsahu ich časti dlhu, t. j. v danom prípade každý jednu polovicu. V druhej fáze rozhodovania o trovách konania rozhoduje vyšší súdny úradník už iba o výške trov konania a platobnom mieste. V danom prípade vyšší súdny úradník o výške trov konania rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením, č.k. 27Csp/72/2020-249 zo dňa 03.04.2023. Z uvedeného vyplýva, že rozhodovanie o samotnej povinnosti nahradit' trovy konania ani nie je predmetom sťažnostného konania, ale 1. fázy konania o nároku na náhradu trov konania, ktorá je už v danom prípade právoplatne skončená, a to citovaným uznesením Krajského súdu v Trenčíne. Čo sa týka výšky trov konania, žalovaní ju vo svojej sťažnosti samostatne nenamietali, a to ani z pohľadu hodnotenia účelnosti vzniknutých trov konania, ani z pohľadu samotnej výšky trov konania. Na základe všetkých uvedených skutočností mal teda súd prvej inštancie v danej veci za to, že vyšší súdny úradník pri vydaní sťažnosťou napadnutého uznesenia postupoval v súlade so zákonom, rozhodol o výške trov konania žalobcu správne (trovy konania predstavovali iba zaplatený súdny poplatok zo žaloby), a teda nebol daný dôvod na zmenu alebo zrušenie citovaného uznesenia. V prípade námietky zaujatosti, ktorá bola súčasťou sťažnosti žalovaných, súd prvej inštancie skonštatoval, že súd sa s ňou vysporiadal zákonným spôsobom, o čom svedčí aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoCsp/42/2022 zo dňa 31.01.2023 a tiež uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/126/2023 zo dňa 20.02.2025. Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie sťažnosť žalovaných 1) a 2) proti uzneseniu tamojšieho súdu, č.k. 27Csp/72/2020-249 zo dňa 03.04.2023 ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka rozhodovania o nároku na náhradu trov sťažnostného konania, súd prvej inštancie skonštatoval, že na takéto rozhodovanie právomoc nemá a poukázal na uznesenie ÚS SR, sp. zn. PLz. ÚS 2/2024-8 zo dňa 18.12.2024, v zmysle výroku ktorého sudca súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o sťažnosti podľa § 239 CSP proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania nemá právomoc rozhodnúť aj o náhrade trov, ktoré stranám vznikli v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadli včas odvolaním žalovaní 1), 2), ktorí namietali, že napadnuté uznesenie je nezákonné, protiprávne, nelegitímne a nulité. Podľa ich názoru trpí právnymi vadami, z toho dôvodu nie je možné sa k nemu patrične a adekvátne vyjadriť a uplatniť si zákonné právo na procesnú obranu a procesný útok. Napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené,

rozhodnuté v rozpore s všeobecne záväznými právnymi predpismi, platnou legislatívou, Ústavou SR, legislatívou EÚ, bez možnosti opravného riešenia na druhom stupni súdnictva. Okrem iného namietali tiež zaujatosť zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, Okresný súd Trenčín ako taký, vrátane samotnej predsedníčky Okresného súdu Trenčín. K hradeniu poplatkov uviedli, že tieto budú rešpektovať, a ak budú súdom právoplatne stanovené, sú pripravení ich aj uhradiť, avšak až po definitívnom a právoplatnom rozsudku v rámci ich podanej ústavnej sťažnosti viažucej sa k spisu, sp. zn. 27Csp/72/2020, vedenom na Okresnom súde Trenčín, ale aj konania, sp. zn. 27C/62/2019 (primárne konanie), vedenom na Okresnom súde Trenčín. Tiež mali za to, že všeobecne medializované informácie (na ktoré poukázali odkazom na internetovú stránku) svedčia o pravdepodobnej možnej previazanosti osoby p. A. G. na súdnu a výkonnú moc. Požadovali tiež preposlanie svojej písomnosti (odvolania) ministrovi spravodlivosti JUDr. Borisovi Suskovi, PhD., predsedníčke Súdnej rady Slovenskej republiky Mgr. Marceli Kosovej, samotnej Súdnej rade Slovenskej republiky. Namietali tiež, že na základe ich žiadostí, ktorých bolo veľa, im neboli sprístupnené a poskytnuté informácie v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Poukázali na skutočnosť, že pravdepodobne došlo aj k prípadnej likvidácii nejakých dôkazov v súdnom konaní a vzhľadom na to došlo k trestnej činnosti a mareniu spravodlivého súdneho procesu zo strany Okresného súdu Trenčín. Tiež namietali odopretie nahliadania do súdnych spisov a nečinnosť v súdnych konaniach (aj pod sp. zn. 17C/85/2023).

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania, zisťoval, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), či odvolanie bolo podané osobami, ktoré sú na podanie odvolania oprávnené, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu (resp. výroku rozhodnutia), proti ktorému je odvolanie prípustné, teda skúmal splnenie zákonných predpokladov preto, aby rozhodnutie z hľadiska jeho správnosti bolo možné podrobiť vecnému odvolaciemu prieskumu.

4. Právo na súdnu ochranu nie je totiž absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a v rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občiansko-právnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občiansko-právny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občiansko-právnym súdom (I. ÚS 4/2011).

5. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť odvolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

6. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Taxatívny výpočet uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým zákon odvolanie pripúšťa, je vymedzený v ust. § 357 CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, p) návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Proti súdному rozhodnutiu vo forme uznesenia vo svojej podstate odvolanie prípustné nie je. Pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané. Takéto obmedzenie je dané zavedením nového inštitútu sťažnosti (§ 239 a nasl. CSP), ktorá sa považuje za systémové opatrenie

na odbremenenie odvolacích súdov. Sťažnosť sa pripúšťa proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak bolo vydané súdnym úradníkom (vyšším súdnym úradníkom), čo znamená, že pri taxatívnom výpočte uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie, musí byť splnená podmienka, že ide o uznesenie vydané sudcom, zároveň však musí ísť o uznesenie, ktoré je taxatívne uvedené v ust. § 357 CSP.

10. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie uznesením zamietol sťažnosť žalovaných 1) a 2) proti uzneseniu, sp. zn. 27Csp/72/2020 zo dňa 03.04.2023 vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania žalobcu v sume 57,50 eur, pričom v zmysle meritórneho rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 27Csp/72/2020 zo dňa 25.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoCsp/42/2022 zo dňa 31.01.2023) k tejto náhrade boli zaviazaní procesne neúspešní žalovaní 1) a 2). Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení o zamietnutí sťažnosti zároveň žalovaných 1) a 2) poučil, že odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd konštatuje, že taxatívny výpočet prvoinštančných uznesení nezahŕňa možnosť podania odvolania proti vyššie uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie, a teda nepochybne ide o uznesenie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

11. Keďže napadnuté uznesenie o zamietnutí sťažnosti podanej proti uzneseniu o určení výšky trov konania vydanom vyšším súdnym úradníkom je síce vydané sudcom, avšak nie je uvedené v ust. § 357 pod písmenami a) – p) CSP, kde sú taxatívne vymedzené uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné odvolanie, je zrejmé, že nejde o uznesenie súdu, proti ktorému je prípustné odvolanie, v dôsledku čoho nie je založené právo na jeho uplatnenie.

12. S poukazom na vyššie uvedené, keďže teda uznesenie súdu prvej inštancie, proti ktorému smeruje žalovanými podané odvolanie, nie je taxatívne vymenované v ust. § 357 CSP medzi uzneseniami, proti ktorým je možné účinne podať odvolanie, nezostalo odvolaciemu súdu nič iné, ako odvolanie žalovaných 1) a 2) ako neprípustné za použitia § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

13. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že je odvolanie odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku svojou povahou čo do obsahu a účelu najbližšiu odmietnutiu odvolania (čl 4. ods. 1 CSP), pretože aj v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej, a to v dôsledku nesplnenia zákonných predpokladov pre vecný prieskum napadnutého rozhodnutia.

14. Keďže však žalobcovi, ktorý odmietnutie odvolania nezapríčinil a patrila by mu tak náhrada trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP, trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).